

[Forsvarsministeren.]

lede, at man i alle kredse viste en rimelig varsomhed ved den offentlige behandling af det militære stof i almindelighed. Det ærede medlems voldsomhed i udtrykkene er imidlertid efter min opfattelse ganske malplaceret. I mit svar til det ærede medlem skelnede jeg, da han spurgte om de eventuelle militære anlæg på Langeland, meget nøje imellem den reelle besvarelse af det stillede spørgsmål og de mere almindelige og principielle betragtninger, jeg fremførte i anledning af den presseomtale og anden offentlige diskussion, der i lange tider har huseret her i landet vedrørende militære dispositioner under den igangværende opbygning af forsvaret, en omtale og diskussion, som kan føre uheldige konsekvenser med sig, når den går over gevind, og som kun kan være til gavn for andre og til skade for os selv. Hvis det ærede medlem hr. Aage Fogh ville læse mine udtalelser, som de fremgår af det stenografiske referat i fortrykket, ville han have bemærket, at jeg indledte mine principielle betragtninger uden nogen årsagsmæssig tilknytning til det ærede medlems spørgsmål vedrørende visse foranstaltninger på Langeland.

Jeg sagde nemlig i henhold til det, der står i fortrykket, at jeg, inden jeg besvarede det stillede spørgsmål fra det ærede medlem, gerne „i al almindelighed“ — og med udtrykket „i al almindelighed“ er der jo sagt: uden speciel og direkte adresse til det ærede medlem — ville „udstøde et dybt hjertesuk“ over en vis letsindighed i omtalen af militære forhold, hvad jeg altså nærmere begrundede ved den daværende lejlighed. Jeg tror, at f. eks. de ærede medlemmer, der har haft lejlighed til at følge arbejdet i forsvarskommissionen i dette år, vil give mig ret i, at vi bl. a. dengang, men forøvrigt også siden, adskillige gange har haft lejlighed til at føle os noget rystede over den åbenmundethed, der er blevet udvist i offentlig omtale af disse spørgsmål. Men jeg gentager, det er altså, som det også fremgår af fortrykket, ikke specielt det ærede medlems spørgsmål, mine bemærkninger var møntet på. Hvad jeg i forbindelse med det ærede medlems forespørgsel harcellerede en lille smule over, var den oratoriske og polemiske emballage, det ærede medlem fandt det opportunt at anvende ved ind- og udpakningen af sine spørgsmål.

Når det ærede medlem hr. Aage Fogh i sin sidste tale påstår, at jeg bevisligt har foretaget mig ting i forbindelse med det

eventuelle Langelandsprojekt, som går ud over mine beføjelser, må jeg ganske afgjort og bestemt tilbagevise en sådan påstand. Jeg ved ikke, hvor det ærede medlem har sine bevisligheder fra, men som det klart og tydeligt fremgik af de konkrete ting, jeg fremførte ved besvarelsen af det ærede medlems spørgsmål, er der ikke indtil dato på noget punkt foregrebet noget som helst eller truffet nogen art af bindende dispositioner, der kan indvirke på en kommende afgørelse fra de myndigheder, som det nu engang tilkommer at træffe afgørelse i disse spørgsmål, og det er dette, der er sagens kærnepunkt.

Hvad iøvrigt angår mine almindelige betragtninger og mere principielle udtalelser om en forstandig hensyntagen til danske interesser i tilknytning til den offentlige debat i al almindelighed om militære forhold, har jeg intet at tilføje og intet at trække fra.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg vil gerne have lov til til indledning af sige til den højtærede forsvarsminister, at jeg synes, det havde været rimeligere, om den højtærede minister ville have citeret mit spørgsmål i stedet for at fortsætte med at tale om camoufleret ord-flo, og jeg ved ikke hvad. Mit spørgsmål er fremsat ganske stilfærdigt og roligt. Det kan ikke på nogen måde siges, at det går ud over, hvad det er rimeligt at en rigsdagsmand har lov til at spørge om, og hvis den højtærede forsvarsminister derefter ønsker at revse andre, bl. a. bladene her i landet, bør det gøres på en sådan måde, at det klart fremgår, at denne revselse ikke angår min forespørgsel. Jeg kan henvise den højtærede forsvarsminister til at læse partiets blade; så vil han finde en række venstreblade, der ikke lægger skjul på, at det er rettet mod mig; ministeren kan se „Nationaltidende“s ledende artikel, hvor der står: den åbenmundede Aage Fogh sættes på plads. Det samme gælder „Sorø Amtstidende“. Altså, højtærede forsvarsminister, det havde været rimeligt at erkende, at mit spørgsmål var velbegrundet, at det var fremsat på en anstændig måde, og hvis der så er andre, der skal revses, må den højtærede forsvarsminister selvfølgelig have lov til det.

Men angående selve sagen tror jeg ikke, det tjener til at skaffe ro om militærspørgsmålet her i landet, at man begynder på den slags foretagender, uden at bevillingerne først foreligger. Sagen er i al sin simpelhed